

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 83/02-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 15. mája 2002 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť J. J. trvale bytom K, toho času PS-62/II. B, R., vo veci porušenia jeho ľudských práv a základných slobôd upravených v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v trestnej veci vedenej na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 2 T 35/96 a na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 6 To 27/97, zákonnosti konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 16 C 575/98 a vo veci porušenia ľudských práv a základných slobôd upravených v čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva upraveného v čl. 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky jeho matky A. J., bytom K., postupom Okresného súdu Košice I pod sp. zn. P 124/98 a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosť J. J. v časti týkajúcej sa porušenia jeho ľudských práv a základných slobôd upravených v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v trestnej veci v konaní vedenom na Krajskom súde Košice pod sp. zn. 2 T 35/96 a na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 6 To 27/97 o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

2. Sťažnosť J. J. v časti namietajúcej zákonnosť v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 16 C 575/98 o d m i e t a pre nedostatok právomoci.

3. Sťažnosť J. J. v časti týkajúcej sa porušenia ľudských práv a základných slobôd jeho matky A. J. upravených v čl. 5 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a základného práva upraveného v čl. 16 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Košice I v konaní vedenom pod č. P 124/98 o d m i e t a z dôvodu, že bola podaná zjavne neoprávnenou osobou.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. mája 2002 doručená sťažnosť J. J., trvale bytom K., toho času PS - 62/II.B, R. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou sa dožaduje konania podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a namieta porušenie čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) v konaní vedenom na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 2 T 35/96 a na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 6 To 27/97, ktoré bolo právoplatne skončené, ďalej zákonnosť v konaní sp. zn. 16 C 575/98 o zrušenie užívacieho práva k bytu v rodinnom dome (navrhovateľ J. J., odporca J. J.), ktoré ešte právoplatne skončené nie je. Namieta tiež porušenie čl. 5 ods. 1 Dohovoru a čl. 16 ods. 1 ústavy v prípade jeho matky, a to v konaní vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. P 124/98 o spôsobilosti na právne úkony, ktoré bolo taktiež právoplatne skončené.

Sťažovateľ namieta nezákonnosť trestného konania vedeného voči nemu, v prípade svojej matky namieta nezákonnosť pozbavenia jej spôsobilosti na právne úkony a konanie o spoluvlastníctve k domu. Súčasne žiada o pozastavenie súdneho pojednávania Okresného súdu Košice vo veci sp. zn. 16 C 575/98, ako aj o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom, nakoľko jeho finančná situácia je taká, že nie je schopný si hrať vzniknuté náklady sám.

Ústavný súd ako nezávislý súdny orgán ochrany ústavnosti poskytuje ochranu ľudských práv a základných slobôd označených sťažovateľom za podmienok ustanovených ústavou a zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. organizácii

Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

1. Pri posúdení časti sťažnosti týkajúcej sa porušenia ľudských práv a základných slobôd upravených v čl. 6 ods. 1 Dohovoru v konaní vedenom na Krajskom súde pod sp. zn. 2 T 35/96 v spojení s konaním vedeným na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 6 To 27/97, ktoré bolo právoplatne skončené, ústavný súd vychádzal v súlade s doterajšou svojou rozhodovacou činnosťou (II. ÚS 76/02) z toho, že do právomoci ústavného súdu nepatrí hodnotiť postup všeobecných súdov, ktorý viedol k záveru a nadväzujúcemu rozhodnutiu. Tento postup môže preskúmať len opravný súd v riadnom inštančnom postupe, ktorý je usporiadaný na preskúmanie obsahu trestného spisu, súvisiacich listín, podaní obvineného a prípadne aj ďalších dôkazov. Pokiaľ sťažovateľ namieta využitie dôkazov, ústavný súd už pri svojom rozhodovaní vyslovil (I. ÚS 64/97, I. ÚS 98/97), že súd nemá povinnosť vykonať všetky dôkazy, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci umožňuje sudcovi vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takémuto rozhodnutiu vedú. V konaní pred ústavným súdom môže sťažovateľ uplatniť len také porušenia základných práv a slobôd, ktoré nechráni iný súd v rozsahu svojej ústavnej kompetencie podľa čl. 142 ods. 1 ústavy. Sťažovateľ však neuviedol také skutočnosti, ktoré by zakladali právomoc ústavného súdu, a preto jeho sťažnosť odmietol pre nedostatok svojej právomoci vo veci konať podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Nad rámec svojho rozhodnutia ústavný súd uvádza, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd. V tejto súvislosti treba tiež zdôrazniť, že ani ústavná, a ani zákonná úprava sťažnosti podľa čl. 127 ústavy ju nekvalifikuje ako individuálny prostriedok ochrany ľudských práv a základných slobôd pred ústavným súdom prístupné navrhovateľom (sťažovateľom) do 31. decembra 2001.

2. Rovnako z dôvodu nedostatku svojej právomoci podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ústavný súd sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ namieta zákonnosť konania vedeného na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 16 C 575/98, ktoré

ešte nie je právoplatne skončené, vzhľadom na to, že skutočnosti uvedené sťažovateľom nepreukázali príčinnú súvislosť medzi označenými článkami Dohovoru a možným porušením základných práv sťažovateľa označeným konaním súdu v predmetnej veci, ktoré by zakladali dôvody na prijatie tejto časti sťažnosti na ďalšie konanie.

3. Ústavný súd v súlade s ústavou, zákonom o ústavnom súde a s doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavného súdu (I. ÚS 43/98, I. ÚS 65/98, I. ÚS 78/99,) odmietol sťažnosť v časti, v ktorej sťažovateľ požaduje vysloviť porušenie ľudských práv a základných slobôd svojej matky, nakoľko ústavný súd v prípade, ak sťažnosť podala fyzická osoba odlišná od fyzickej osoby, ktorá namietala porušenie ľudských práv a základných slobôd, ide o sťažnosť podanú zjavne neoprávnenou osobou podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Vzhľadom na vyššie uvedené sa ústavný súd nezaoberal žiadosťou sťažovateľa ustanoviť mu na účely konania pred ústavným súdom advokáta, rovnako aj žiadosťou „o pozastavenie“ súdneho pojednávania Okresného súdu Košice I v konaní sp. zn. 16 C 575/98, ktoré sa má konať 17. mája 2002.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. mája 2002